

Bjørnis

og de røde prikkene

Sofie Cappelen

Veronica Falsen Hüs og Martin Nesheim

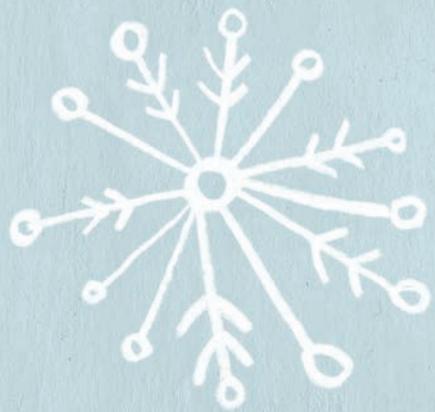
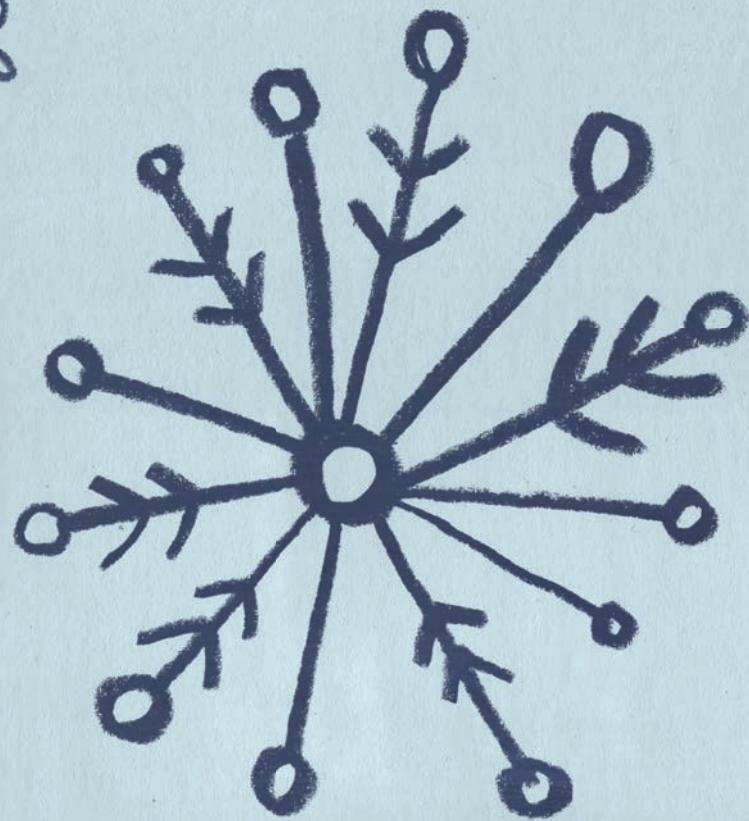
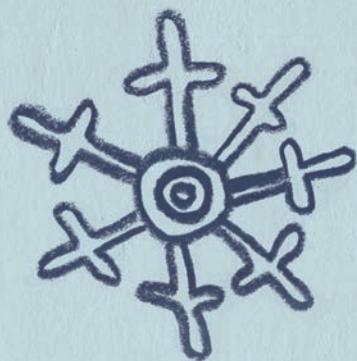
Kvitøya Forlag

Det var en gang en isbjørngutt
som ikke var så stor.
Han moret seg i hav og snø
på toppen av vår jord.

Bjørnis, det var navnet hans,
var veldig snill og söt.
Nesetippen hans var sort
og pelsen hvit og bløt.

Han kunne bli et isnøste
og trille som en ball.
Det vakreste han visste var
en liten snøkrystall.

Og jegertrening fikk han når
de lekte «Bjørnen sover».
Da svømte selen rundt i ring,
mens ismåker fløy over.

Bjørnis drakk et glass med vann
og spiste spekk og is,
gjespet mett og tok en lur
i isbjørnparadis.

Men bjørneblunden endte fort,
han klynket med et pip:
«Hva er det jeg har spist for no'
jeg har så mageknip...»

